

مطالعه‌ای در بخش‌های مدارک پزشکی در بیمارستان‌های تابعه دانشگاه علوم پزشکی ایران

منصوره حسین‌مردی^۱/ فرخنده ملکی خیمه‌سرآ

چکیده

مقدمه: بخش مدارک پزشکی با استفاده از نظام‌های نوین و استاندارد، مدارک پزشکی بیماران را به منظور خدمات بعدی و تهیه آمار و تحقیقات به نحو قابل دسترسی، بایگانی می‌کند. از این آمار در پیشبرد اهداف آموزش پزشکی نیز استفاده خواهد شد. هدف از این مطالعه، تعیین وضعیت بخش مدارک پزشکی در کلیه بیمارستان‌های تابعه دانشگاه علوم پزشکی ایران بود.

روش بررسی: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی است. برای گردآوری داده‌ها از روش سرشماری استفاده شده و کلیه بخش‌های مدارک پزشکی در مراکز درمانی تابعه دانشگاه در سال ۱۳۷۹ با مراجعه مستقیم و استفاده از روش‌های مشاهده، مصاحبه و تکمیل پرسشنامه‌ای که از ۳۴ سؤال باز و بسته تشکیل شده بود، مورد بررسی قرار گرفت.

بافته‌ها: این پژوهش نشان داد که ۴/۳ درصد از رؤسای ادارات مدارک پزشکی کارشناس ارشد، ۵۲/۱ درصد کارشناس، ۸/۶ درصد کاردان و ۳۰/۴ درصد دیپلم و ۴/۳ درصد زیر دیپلم هستند که از این تعداد ۸۲/۶ درصد رازنان و ۱۷/۴ درصد را مردان تشکیل می‌دهند. ارزیابی وضعیت نوبت دهی به بیماران در مراکز مطالعه نشان می‌دهد ۵۲/۱ درصد از مراکز از طریق پذیرش، ۸/۶ درصد از طریق منشی بخش، ۴/۳ درصد براساس دفتر تعیین وقت، ۱۳ درصد براساس تعیین وقت پزشک و ۲۱/۷ درصد روزانه به مراجعین نوبت می‌دهند، همچنین ۴۴ درصد از مراکز در مورد نظام ارجاع و اخذ رضایت از بیمار از دستورالعمل داخلی پیروی می‌کنند و ۵ درصد از مراکز در مورد حقوق بیمار در پذیرش، ضرب و جرح و فوریت‌های پزشکی و نظام ارجاع از دستورالعمل شفاهی پیروی می‌کنند.

نتیجه‌گیری: نتایج حاصل نشان دهنده این است که خط مشی و دستورالعمل مكتوب در مورد امور جاری بخش مدارک پزشکی وجود ندارد.

کلیدواژه‌ها: مدارک پزشکی، بایگانی پزشکی، طبقه‌بندی

◇ وصول مقاله: ۸۶/۱۱/۱۶، اصلاح نهایی: ۸۷/۷/۳۱، پذیرش نهایی: ۸۷/۹/۲۴

۱- کارشناس ارشد آموزش مدارک پزشکی، کارشناس پژوهش مدیریت امور تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی ایران، نویسنده مسئول

(Email: ma-mardi@yahoo.com)

۲- کارشناس مدیریت بازرگانی، معاون مدیر تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی ایران

مقدمه

که بیش از ۷۵درصد از محققین آن دانشگاه جهت انجام تحقیقات بالینی خود از مدارک پزشکی استفاده نموده اند، وی در مورد علی که بر روی مراجعه افراد تحت مطالعه به بخش مدارک پزشکی تأثیر می گذارد می گوید ۳۶درصد از افراد جامعه مورد بررسی عقیده داشته اند که سیستم کدگذاری مناسبی موجود نبوده است.[۲]

قاضی سعیدی (۱۳۷۳) نیز در مطالعه‌ای، فعالیت‌های بخش مدارک پزشکی بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی تهران را بررسی نموده و مشخص کرد که از کل بیمارستان‌های مورد بررسی ۸۰درصد آنها کدگذاری را نجام می دهند.[۳]

روش بررسی

این پژوهش یک پژوهش توصیفی است که در آن از روش سرشماری برای گردآوری داده‌ها استفاده شده و کلیه بخش‌های مدارک پزشکی در مراکز درمانی تابعه دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی ایران (۲۳ مرکز) در سال ۱۳۷۹ مورد بررسی قرار گرفته است.

پژوهشگر با اخذ معرفی نامه و همکاری و مساعدت همه جانبی معاونت محترم پژوهشی دانشگاه به مراجعة مستقیم به بیمارستان‌های مورد بررسی و بخش مدارک پزشکی به منظور مشاهده وضعیت بخش و مصاحبه با مسئولین بخش و واحدهای مربوطه پرداخته و پرسش‌های مورد نظر و موارد گنجانده شده در فرم گردآوری داده‌ها که محتوی ۳۳۴ سؤال بازو بسته می باشد را تکمیل نموده است و مشاهدات به دست آمده با استفاده از آمار توصیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

نتایج پژوهش حاضر نشان می دهد ۴/۳ درصد از رئاسی ادارات مدارک پزشکی در ۲۳ مرکز مورد مطالعه اش، کارشناس ارشد، ۲/۱ درصد کارشناس، ۶/۷ درصد کارдан، ۴/۳ درصد دیپلم و ۴/۳ درصد زیر دیپلم هستند که از این تعداد ۸/۶ درصد مؤنث و ۱۷/۴ درصد مذکورند.

وضعیت تحصیلی کارکنان پذیرش نشان می دهد

امروزه مدارک پزشکی یک بایگانی خاک گرفته پرونده‌ها نیست و مفهوم بسیار وسیعی به خود گرفته است و همگام با پیشرفت تکنولوژی در دنیا پیشرفت قابل توجهی نموده است. در دنیای امروز قدرت در دست کسانی است که اطلاعات در دست آنان است.

مراقبت پزشکی مناسب و خوب از بیمار در گروی مدارک پزشکی کافی و کامل وی تضمین می شود.[۱] این اسناد و مدارک تصویر گویا و مستندی از کلیه خدمات پزشکی و پیراپزشکی ارائه شده به بیمار می باشند که مقامات بهداشتی و پزشکی پیشگیری برای طرح ریزی، اجراء ارزشیابی برنامه‌های صحیح بهداشتی به منظور ارتقاء و بهبود کیفیت بهداشت و درمان به اطلاعات واقعی و قابل اطمینان این مدارک نیازمندند.

عدم برنامه مدون و منظم برای طبقه‌بندی، تنظیم و نگهداری مدارک پزشکی، دسته بندی و پردازش داده‌ها در مراکز درمانی موجب تراکم پرونده‌ها، کندی مراحل انجام کار دوباره کاری‌ها و اختلال در اجرای وظایف آن سازمان می گردد. در نظر گرفتن موقعیت، وسعت، رنگ آمیزی، نور و روشنائی، حرارت و رطوبت و محل استقرار مدارک پزشکی، تعداد کارکنان و میزان تحصیلات و شرایط سنی آنها، نوع تجهیزات و وسائل استفاده شده و رعایت فوائل لازم بین آنها تأثیر بسزایی در انجام مطلوب امور خواهد داشت.

بررسی و ارزیابی بخش مدارک پزشکی در مراکز درمانی، اطلاعات مفیدی در زمینه وضعیت امکانات، تجهیزات، نیروی انسانی شاغل، فعالیت‌های جاری، دستورالعمل‌ها و خط مشی‌های لازم در واحدهای پذیرش، بایگانی، آمار و کدگذاری در اختیار پژوهشگر قرار می دهد که با مقایسه آن با استانداردهای موجود، زمینه مناسبی جهت نزدیک شدن به وضعیت مطلوب و مورد قبول به وجود خواهد آورد.

مرادی (۱۳۷۴) در تحقیقی تحت عنوان "بررسی میزان کاربرد مدارک پزشکی در تحقیقات بالینی در دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی خراسان" مشخص کرد

می باشد در ۵۲/۱ درصد و ۷۶ درصد از مراکز نیز کتاب هایی نظیر آناتومی گرانت، دیکشنری پرستاری و راهنمای کد وجود داشت.

ارزیابی موارد در نظر گرفته شده جهت کدگذاری نشان می دهد در ۷۳ درصد مراکز، مرگ و میر کدگذاری می شود، در ۹۱/۳ درصد از مراکز بیماری ها و ۷۸/۲ درصد اقدامات جراحی و ۲۰/۴ درصد اقدامات درمانی را کدگذاری می نمایند که لازم به یادآوری است ۷۶ درصد از مراکز به طور دائمی کدگذاری اقدامات را انجام نمی دهند و در ۴۳ درصد از بیمارستان ها به پرونده بیماران اورژانسی، ۶۷ درصد به پرونده بیماران سرپائی و ۶/۹ درصد به پرونده بیماران بستری کد اختصاص داده می شود نتایج نشان می دهد علت بروز مشکل در امر کدگذاری ۶۹/۵ درصد مربوط به نامشخص بودن تشخیص ها، ۶۵/۲ درصد مربوط به اختصارات غیراستاندارد، ۴۷/۹ درصد مربوط به ناخوانا بودن اطلاعات پرونده، ۳۹/۱ درصد مربوط به عدم الصاق اوراق پاتولوژی، ۵۶/۵ درصد مربوط به کلی بودن کدهای ICD-10 و ۶۵/۲ درصد مربوط به کامل نبودن اطلاعات می باشد.

یافته های پژوهش در مورد دستورالعمل های مورد نیاز پذیرش نشان می دهد در مورد ضرب و جرح و فوریت های پزشکی ۴۳ درصد از دستورالعمل شفاهی، ۳۰/۴ درصد از بخشنامه یا نامه رسمی و ۴/۳ درصد بدون دستورالعمل اقدام می نمایند و در مورد سیستم ارجاع ۸/۶ درصد و حقوق بیمار در پذیرش ۴۳ درصد از دستورالعمل شفاهی، در مورد اخذ رضایت از بیمار ۶ درصد از بخشنامه رسمی، ۴/۳ درصد بدون دستورالعمل، در مورد پذیرش درشب و ساعات تعطیل و صدور گواهی های فوت و تولد ۴/۳ درصد و گزارش درخواستی مأمورین پلیس ۷۶ درصد بدون دستورالعمل اقدام می نمایند. در مورد بیماری های مسری ۱۳ درصد، ضرب و جرح و فوریت های پزشکی ۳۰/۴ درصد، گزارش درخواستی مأمورین پلیس و اخذ رضایت از بیمار ۷۶ درصد از مراکز براساس بخشنامه یا نامه رسمی اقدام می نمایند. سایر موارد براساس جدول ۱ می باشد.

۴/۴ درصد کارشناس، ۱۳/۹۷ درصد کارдан، ۵۲/۲ درصد دیپلم و ۲۹/۴ درصد زیر دیپلم بودند.

از نظر توزیع سنی ۱۷/۶ درصد از کارکنان ۲۰-۲۵ ساله، ۱۷ درصد، ۲۶-۳۰ ساله و ۹/۵ درصد از آنها ۳۱-۳۵ ساله و ۰ درصد بالای ۳۶ سال سن داشتند. بررسی وضعیت تحصیلی کارکنان بایگانی نشان می دهد که ۲۴/۶ درصد از کارکنان، کارشناس، ۲۲ درصد، کاردان، ۴۴/۱ درصد دیپلم و ۹ درصد زیر دیپلم هستند و از نظر توزیع سنی ۲۴/۶ درصد از کارکنان ۲۰-۲۵ ساله، ۱۶/۸ درصد، ۲۶-۳۰ ساله، ۷/۷ درصد، ۳۱-۳۵ ساله و ۵۰/۶ درصد نیز بالای ۳۶ سال بودند که از این تعداد ۷۹/۲ درصد مؤنث و ۲۰/۷ درصد مذکور می باشند.

نتایج بررسی در مورد وضعیت تحصیلی کارکنان کدگذاری نشان می دهد ۶۳/۳ درصد از کارکنان کدگذاری کارشناس، ۳۰ درصد کاردان و ۷/۶ درصد دیپلم هستند و از نظر توزیع سنی ۲۳/۳ درصد کارکنان ۲۰-۲۵ ساله، ۲۰ درصد، ۲۶-۳۰ ساله، ۲۳/۳ درصد، ۳۱-۳۵ ساله و ۳۳/۴ درصد بالای ۳۶ سال بود که از این تعداد ۶۶/۶ درصد مؤنث و ۳۳/۴ درصد مذکورند.

ارزیابی وضعیت نوبت دهی به بیماران در مراکز مورد مطالعه نشان می دهد ۵۲/۱ درصد از مراکز از طریق پذیرش، ۷۶ درصد از طریق منشی بخش، ۴/۳ درصد از مراکز براساس دفتر تعیین وقت، ۱۳ درصد براساس تعیین وقت پزشک و ۲۱/۷ درصد روزانه به مراجعین نوبت می دهند.

نتایج بررسی در مورد روش بایگانی پرونده هادر مراکز تابعه نشان می دهد ۳۸ درصد مراکز از روش سریال، ۲۸/۵ درصد از روش ترمینال دیجیت (T.D) و ۳۳/۳ درصد از روش میدل دیجیت (M.D) استفاده می کنند.

نتایج بررسی از نظر کتب موجود در واحد کدگذاری نشان می دهد ۱۳ درصد از مراکز دارای کتاب ICD-9، ۹/۳ درصد جلد ۱ و ۳ کتاب ICD-10 و فقط در ۴/۳ درصد از آنها جلد ۲ کتاب مزبور وجود داشت در ۸/۰ درصد از مراکز جلد ۲ و ۳ کتاب ICD-9-CM و ۹/۵ درصد جلد ۱، ۴/۳ درصد IND و SNDO، ۶۵/۲ درصد کتاب ICPM، ۵۶/۵ درصد دیکشنری پزشکی و ۳۹/۱ درصد دیکشنری معمولی وجود داشت. کتاب اختصارات پزشکی که لازمه امر کدگذاری

جدول ۱: دستورالعمل‌های مورد نیاز واحد پذیرش

ردیف	نام رسمی	دستورالعمل‌های ورد	تاریخ	داده دستورالعمل	دستورالعمل در مرکز	ردیف داده دستورالعمل
۲۶	امور جاری در پذیرش	.	۶	۶	.	۶
۲۱/۷	بیماری‌های مسری	.	۲	۲	.	۵
۶۵/۲	ضرب و جرح و فوریت‌ها	۱	۶	۱	۱	۱۵
۳۹/۱	گزارش درخواستی پلیس	۲	۵	۰	۰	۹
۲۶	صدور گواهی‌های فوت و تولد	۱	۵	۰	۰	۶
۶۵/۲	پذیرش در شب و ساعات تعطیل	۱	۱۴	۰	۰	۱۵
۵۲/۱	سیستم ارجاع	.	۱۰	۲	۰	۱۲
۶۵/۵	اخذ رضایت از بیمار	۱	۱۰	۰	۰	۱۳
۱۳	تهیه خون	.	۳	۰	۰	۳
۲۱/۷	حقوق بیمار در پذیرش	.	۴	۱	۰	۵
.	نحوه تشکیل بروندہ	.	۰	۰	۰	.

دانشگاه ایران نشان داد، نازلترين شاخص واحد پذيرش و واحد كدگذاري مربوط به وجود دستورالعمل مدون به ميزان ۲۰درصد بود.^[۴]

اين پژوهش نشان داد که مساحت‌های لازم جهت واحدهای تابع بخش مدارک پزشکی در کلیه بیمارستان‌ها با گرانی در نظر گرفته نشده و در ۲۶درصد از بیمارستان‌ها، با گرانی مساحت لازم را دارد است و در ۳۴/۷درصد فاصله راهروهای بین تجهیزات به استاندارد نزدیک است. در ۳۴/۷درصد محیط کدگذاری محیطی آرام و مناسب با کارکدگذاری است و در ۲۶درصد فضای اختصاصی متناسب با تعداد کارکنان و حجم کاری واحد آمار در نظر گرفته شده است.

براساس اطلاعات به دست آمده فقط در ۲۷درصد از بیمارستان‌ها تعداد کارکنان کافی و منطبق بر چارت تشکیلاتی بخش مدارک پزشکی است که وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی معرفی نموده است که البته با وجود هماهنگ بودن با چارت تشکیلاتی از نظر تحصیلات صدرصد مطلوب نیستند.

متأسفانه کلیه بیمارستان‌های مورد مطالعه از یک منبع

يافته‌های پژوهش در مورد وسائل و امکانات پذیرش در ۲۳مرکز مورد مطالعه نشان می‌دهد ۲۶درصد از مراکز دارای تابلو نمودار تخت بوده که ۹درصد آن غیراستاندارد می‌باشد، و ۳۰/۴درصد از مراکز از کامپیوتر استفاده می‌کنند و ۱۸درصد از مراکز تلویزیون و ویدئوی موجود در آنها خارج از واحد پذیرش می‌باشد (جدول ۲). اوراق مورداستفاده در کدگذاری، مشارکت واحد کدگذاری در فعالیت‌های در نظر گرفته شده و امکانات و تجهیزات لازم واحد آمار مراکز نیز براساس جداول (۳)، (۴)، (۵) می‌باشد.

پژوهش حاضر نشان داد که در ۵۲/۱درصد، از بیمارستان‌ها، محل پذیرش مناسب و به راحتی قابل دسترس بیماران است و ۳۰/۴درصد آنها از فضای کافی نیز برخوردارند. در هیچ یک از بیمارستان‌ها دستورالعمل مكتوب و مدونی در رابطه با امور مختلف موجود نبوده و عموماً با استفاده از دستورالعمل‌های داخلی، شفاهی و یا بدون دستورالعمل به انجام امور مختلف می‌پردازند.

نتایج تحقیق ریبعی (سال ۱۳۸۰) در ارزیابی عملکرد بخش مدارک پزشکی بیمارستان‌های آموزشی - تخصصی

جدول ۴: مشارکت واحد کدگذاری در فعالیت‌های درنظر گرفته شده

درصد	تعداد مراکز	مشارکت واحد کدگذاری در فعالیت‌های درنظر گرفته شده
۸۶/۹	۲۰	طبقه‌بندی و کدگذاری بیماری‌ها و اقدامات
۰	۰۰	برآورد هزینه بیماران
۵۶/۵	۱۳	پژوهش و تحقیقات
۴/۳	۱	خلاصه‌برداری
۲۱/۷	۵	آموزش
۳۹/۱	۹	ارائه گزارش

جدول ۵: امکانات و تجهیزات مورد نیاز واحد آمار بحث

درصد	تعداد مراکز	امکانات و تجهیزات لازم واحد آمار
۸۲/۶	۱۹	میز و صندلی
۶۰/۸	۱۴	قفسه نگهداری سوابق آماری
۶۵/۲	۱۵	زونکن
۳۴/۷	۸	فایل کاپینت
۴۷/۸	۱۱	تلفن
۲۶	۶	ماشین حساب
۱۳	۳	کامپیوتر
۳۰/۴	۷	کاربیه
۸/۶	۲	کتب و نشریات مربوط به آمار
۳۴/۷	۸	سایر لوازم ترسیم جداول

مشترک جهت کدگذاری پرونده‌ها استفاده نمی‌کنند و طبقه‌بندی بیماری‌ها و اقدامات درمانی-جراحی پیرو دستورالعمل یا خط مشی مکتوبی صورت نمی‌گیرد و در ۳/۱۷ درصد بخششانه داخلی دراین زمینه وجود دارد، فقط در ۳/۱۷ درصد از بیمارستان‌ها به کلیه تشخیص‌های ثبت شده بر روی پرونده کد اختصاص داده می‌شود (متوجه

جدول ۲: وسائل و امکانات مورد نیاز واحد پذیرش

وسائل و امکانات پذیرش	درصد	تعداد موجود
کامپیوتر	۳۰/۴	۷
تلویزیون و ویدئو	۱۷/۳	۴
ماشین تحریر	۸/۶	۲
ماشین حساب	۱۳	۳
تلفن	۹۵/۶	۲۲
برانکار	۴/۳	۱
ویلچر	۰	۰
محل الصاق آگهی	۶۹/۵	۱۶
جعبه کارت انداز	۱۷/۳	۴
تابلو نمودار تخت	۲۶	۶
تابلو راهنمای	۰	۰
تابلو مشخصات پزشکان	۴/۳	۱

جدول ۳: اوراق مورد استفاده در کدگذاری پرونده‌ها

اوراق مورد استفاده در کدگذاری	درصد	تعداد مراکز
پذیرش و خلاصه ترخیص	۸۲/۶	۱۹
خلاصه پرونده	۵۶/۵	۱۳
شرح حال	۳۴/۷	۸
گزارش عمل جراحی	۶۵/۲	۱۵
گزارش پاتولوژی	۳۹/۱	۹
گزارش آزمایشگاه	۴/۳	۱
گزارش رادیولوژی و سونوگرافی	۱۳	۳
پیشرفت بیماری	۸/۶	۲
خلاصه زیمان	۰	۰
برگ هاشور	۴/۳	۱
کل اوراق پرونده	۲۱/۷	۵

براستاندارد) و در ۴۷/۸ در صد از بیمارستان‌ها علاوه بر اقدام اصلی به سایر اقدامات نیز کد داده می‌شود. در ۳۴/۷ درصد اصلاح‌گذاری اقدامات و در ۱۳ درصد هیچ گونه کد گذاری پرونده‌ها صورت نمی‌گیرد.

در کلیه بیمارستان‌ها فرم‌های نظام نوین آماری (البته نه تمام فرم‌ها) تکمیل می‌شود و در ۸۲/۶ درصد از آنها از آمارهای تهیه شده گزارش تهیه می‌شود و ۳۴/۷ درصد از بیمارستان‌ها با استفاده از اطلاعات به دست آمده جدول و نمودار تهیه می‌کنند.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از ارزیابی نشان دهنده این است که تجهیزات و امکانات، فضا و پرسنل شاغل واحدهای مختلف مدارک پزشکی تا حدودی بر استانداردها فاصله داشته و همچنین در بعضی از مراکز تابعه دستورالعمل مکتوب و مدونی در خصوص امور مختلف این بخش موجود نیست.

فهرست منابع

- ۱-Benjamin,Bernard.Medical Records.Second Edition,london:william Heine mann Medical Books itd., 1980.(59.p).
- ۲-مرادی، غلامرضا. بررسی میزان کاربرد مدارک پزشکی در تحقیقات بالینی در دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی. درمانی خراسان ۱۳۷۳-۱۳۶۹. پایان نامه فوق لیسانس، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۴.
- ۳-قاضی سعیدی، مرجان. بررسی فعالیت‌های بخش مدارک پزشکی بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی تهران. پایان نامه فوق لیسانس، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۳.
- ۴-ربیعی، رضا. ارزیابی عملکرد بخش مدارک پزشکی بیمارستان‌های آموزشی-تخصصی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران: ۱۳۸۰. پایان نامه فوق لیسانس، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۸۰.